

[Forsvarsministeren]

sagt yderligere, er, at nu er det folketinges, nu er det regeringens tur, til at tage stilling til, hvad der i så henseende skal ske og ikke spor andet. Vi har ikke på nogen som helst måde anfægtet selve dommen.

Hr. Palle Simonsen mener, at det vil koste 30-40 mill. kr., hvis beboelserne derude skal sættes i stand, for at de kan fortsætte. Det er ikke korrekt. De 30-40 mill. kr. var tidligere 19 mill. kr., da de blev søgt for år tilbage, men det var en ansøgning, der gik på en fuldstændig sanering og en gennemgribende opbygning af en række af de boliger, der findes på området, således at de skulle kunne fortsætte på ubestemt tid. Derfor er det forkert, at det vil koste 30-40 mill. kr. Det, jeg agter, hvis den dagsorden, som socialdemokratiet har foreslået, bliver vedtaget, er at søge om det beløb, som jeg har nævnt, 4-8 mill. kr. efter den opgørelse, der må finde sted.

Så siger hr. Palle Simonsen også, at regeringen må komme med en plan. Ja, hr. Palle Simonsen, vi kommer med en plan, vi kommer med en plan om en arbejdsgruppe mellem ministerierne og Københavns kommune, som skal prøve at nå frem til skabelsen af det mulige byggeri, der skal finde sted i Christiania. Vi har samtidig sagt, at i den udstrækning, christianitterne er samarbejdsduelige, kan de måske tilføre dette udvalg en særlig indstilling.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg også gerne sige, at man stemmer ikke om 30-40 mill. kr., men kun om disse 4-8 mill. kr. Det, jeg har sagt i mit første indlæg, og det står jeg ved, er, at dette drejer sig om en midlertidig benyttelse.

Må jeg sige til fru Grete Philip på samme måde som til hr. Erhard Jakobsen, at jeg er indstillet på, at det er en midlertidig benyttelse, det drejer sig om, det indiceres af de 4-8 mill. kr. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at andet og mere drejer dette sig ikke om.

For at klargøre tingene bliver jeg nok nødt til igen at nævne det, jeg sagde indledningsvis, at hele spørgsmålet om dette områdes fremtid, planlægning, bebyggelse, udlægning af park o. lign. må behandles i et udvalg mellem staten og Københavns kommune. For statens vedkommende igennem de interesserede ministerier, og jeg nævnte boligministeriet, miljøministeriet, socialministeriet og

forsvarsministeriet. Jeg sagde yderligere, at i hvilket omfang der i den forbindelse kan samarbejdes med Christianias beboere, afhænger af, om det vil være muligt for Christiania internt at organisere sig på en sådan måde, at man er samarbejdsduelig.

Også til fru Grete Philip dette, at under de foreliggende omstændigheder er det regeringens opfattelse, at man bør lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kan iværksættes.

Alt, hvad jeg har nævnt her i dag, indicerer simpelt hen, at det er et begrænset tidsrum vi står over for på dette område.

Jeg skal her slutte min tak til andre, der har haft ordet, med at sige til hr. Jens Peter Jensen, som ikke mente, at jeg havde meget i den hånd, jeg rakte frem, der var ingen bestræbelser, der var ikke nogen lovliggørelse osv., at jeg har udtrykkelig i mit første oplæg nævnt en lovliggørelse af området derude, og jeg har også nævnt de bestræbelser, vi fra regeringens side hermed vil udfolde på disse områder.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 10 minutter.

Tastesen (S):

Jeg må på forespørgernes vegne takke for en forholdsvis god modtagelse af den forespørgsel, vi har stillet, og den holdning, der er kommet til udtryk i debatten.

Jeg må til hr. Voigt sige, at det var en række grove beskyldninger, der blev rettet mod beboerne i Christiania. Christianitterne får trøste sig med, at hr. Voigt i denne forbindelse ikke er noget sandhedsvidne.

Til hr. Palle Simonsen vil jeg gerne sige, når han taler om den kollektive selvtægt, som har fundet sted, at der kan vel være tale om en selvtægt med udgangspunkt i 1971, men det var en selvtægt, man accepterede i 1971 under en konservativ forsvarsminister, Knud Østergaard, og det var den realitet, en socialdemokratisk regering blev stillet over for i efteråret 1971, så man skal passe på, at man i forbindelse med vurderingen af disse ting ikke hæver stemmen for højt, for det er trods alt således, at man har et ansvar for den situation, man dengang blev bragt i.